

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010190
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného Z. K., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom C. Č.. XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 15. júla 2020 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Z. K.M., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom C. Č.. XX, na slobode,

je v i n n ý, ž e

dňa 09.06.2020 v čase asi o 19,10 hod po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 1,37 mg/l alkoholu, v Z. po ul. S. a po ul. C. viedol osobné motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, EČV:Z.,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody a podľa § 50 ods. 1, Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2020 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 358/20/3304-7 zo dňa 11.06.2020, na obvineného Z. K., H.. X.X.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Dňa 11.06.2020 súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. OT/21/2020-30, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor prokurátor dňa 15.06.2020.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2020 za účasti obžalovaného a prokurátora a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný Z. K. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 358/20/3304-7 zo dňa 11.06.2020, doručenej súdu dňa 11.06.2020, právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Martina Sládeka na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepříčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to výsluchom obžalovaného K., s evidenčnou kartou obžalovaného, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného, správy lekára o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti od MUDr. E. D., lustrácie sociálnej poisťovne, správa Obce C., pričom súd zistil nasledovné:

Obžalovaný Z. K. je živnostník, často mu za jeho prácu zákazníci neplatia. Má jedno nepľnoleté dieťa, výživné si platí, je rozvedený. Alkohol požíva príležitostne. Predložil správu od lekára, že nie je od alkoholu závislý. Skutok bol skrat, tento ľutuje.

Z lekárskej správy MUDr. E. D. z 7.7.2020 vyplýva, že obžalovaný K. sa podrobil odbornému psychiatrickému vyšetreniu na zistenie jeho závislosti od alkoholu, pričom nebola zistená závislosť od alkoholu u obžalovaného. Obžalovaný je SZČO od 1.7.2017.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného Z. K. vyplynulo, že obžalovaný bol jedenkrát právoplatne odsúdený v roku 2001, odsúdenie má zahladené.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil dvoch priestupkov, jedného proti občianskemu spolunažívaniu dňa 18.12.2016 a jedného na úseku cestnej premávky dňa 6.12.2015.

Z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že obžalovaný Z. K. sa dopustil dňa 6.7.2013 priestupku na úseku cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta 10 eur, alkohol u vodiča nebol zistený. Dňa 22.8.2009 mu bol zadržaný vodičský preukaz, pričom obžalovaný odmietol vyšetrenie dychovou skúškou, k dopravnej nehode nedošlo. Tiež mu bol uložený zákaz činnosti 14 mesiacov od 21.3.2016 do 21.5.2017 za priestupok zo dňa 06.12.2015 na úseku cestnej premávky, pričom došlo k dopravnej nehode, no u obžalovaného nebola zistená prítomnosť alkoholu. Okrem uvedeného nie sú voči obžalovanému vedné iné trestné konania.

Zo správy Obce C. bolo zistené, že obžalovaný žije s rodičmi a bratom, neboli na neho podané sťažnosti, správa sa primerane, svojimi odbornými zručnosťami je pri požiadaní vždy ochotný pomôcť.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného Z. K. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Trestný zákon ustanovuje v § 289 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky trest odňatia slobody až na jeden rok.

Pri rozhodovaní o výmere trestu sudca tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného, ďalej aj skutočnosť, že obžalovaný je bezúhonný občan, riadne pracuje, plní si vyživovaciu povinnosť. Správu o povesti má pozitívnu, je ochotný pomôcť. Alkohol požíva iba príležitostne a lekárom bolo potvrdené, že nie je od alkoholu závislý. Obžalovaný sa v minulosti v roku 2009 odmietol podrobiť dychovej skúške, pri priestupkoch v dňoch 6.7.2013 a 06.12.2015 u neho alkohol nebol zistený. Hoci prokurátor podal odpor iba z dôvodu, že nebol obžalovanému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a na pojednávaní sa vyjadril, že tieto zákazy sa pri takýchto trestných činoch paušálne ukladajú, súd nemá dôvod obžalovanému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov, nakoľko z vykonaného dokazovania nebola preukázaná jeho závislosť na alkohole znaleckým dokazovaním, naopak lekár nepotvrdil závislosť na alkohole a obžalovaný sa ani v minulosti podľa evidenčnej karty vodiča nedopustil priestupkov na úseku cestnej premávky pod vplyvom alkoholu. Preto súd nevyhovel návrhu prokurátora. Trest a iné sankcie sa má páchatelom ukladať individuálne podľa osoby páchatela či okolností prípadu a nie paušálne tak, ako na to poukázal prokurátor. V danom prípade súd pristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 30 (tridsať) mesiacov, ktorý trest považuje súd za dostatočne prísny s poukazom na charakter trestnej činnosti. Súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý bude pre obžalovaného dostatočnou sankciou. Samotné trestné konanie má na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv. Súd v danom prípade považoval podmienený trest odňatia slobody na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatela za dostatočný, a to najmä s poukazom, že obžalovaný vedie riadny život, je zamestnaný, stará sa o rodinu a je bezúhonný. Na základe týchto úvah mal súd za to, že podmienený trest ako aj samotné trestné konanie vedené za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona je dostatočný pre obžalovaného vzhľadom na jeho prevýchovu. Tento zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatela, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v dolnej výmere 30 - tridsať mesiacov, nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, kedy viedol motorové vozidlo po tom, ako požil alkoholické nápoje. Trest zákazu činnosti je dostatočne prísny. V danom prípade súd po vykonanom dokazovaní nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by upustil od uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek

druhu. Trest zákazu činnosti v trvaní tridsať mesiacov pritom nie je voči obžalovanému neprimerane prísny.

Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchateľ vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchateľa a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.